

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/92/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2515010218
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2515010218.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Pavla Sládka a JUDr. Martina Žovince v trestnej veci odsúdeného V. N., nar. XX.X.XXXX, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany zo dňa 4.11.2015 č.k. 2Nt/32/2015-37, na neverejnom zasadnutí dňa 19.1.2016, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného V. N., nar. XX.X.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Piešťany zo dňa 4. 11. 2015 číslo konania 2Nt/32/2015 - 37 súd podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného V. N. na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Piešťany spisová značka 1T/165/2012 podaný na tento súd dňa 19. 8. 2015, pretože nezistil podmienky obnovy konania.

Svoje rozhodnutie súd zdôvodnil tým, že odsúdený V. N. bolo rozsudkom Okresného súdu Piešťany zo dňa 14. 1. 2013 spisová značka 1T/165/2012, ktorý nadobudlo právoplatnosť 14.1.2013 odsúdený pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 4 roky so zaradením pre výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia. Dňa 19. 8. 2015 bol tomuto súdu doručený návrh odsúdeného V. N. na povolenie obnovy uvedeného konania, ktorý odôvodnil tým, že v jeho prípade došlo k porušeniu zákona, sadzba za § 189 je 4 až 10 rokov a preto mal Okresný súd Piešťany zľúčiť tresty. Neskôr odsúdený písomne doplnil návrh, v ktorom uviedol, že k spáchaniu predmetného trestného činu došlo dňa 27. 1. 2008, čo je po právoplatnosti odsudzujúceho skoršieho rozsudku a ešte pred vykonaním trestu uloženého mu vo výške 15 rokov. Za predmetný trestný čin bol odsúdený na trest odňatia slobody na 4 roky, pričom mal zato, že súd mal by upustiť od uloženia ďalšieho trestu, nakoľko trest uložený skoršom rozhodnutí vo výmere 15 rokov je postačujúci pre ochranu spoločnosti ako aj na nápravu páchatel'a. Na verejnom zasadnutí nariadenom na rozhodnutie o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania odsúdený doplnil, že ako nové skutočnosti a dôkazy uvádza § 41 ods. 3 Trestného zákona. Obhajkyňa odsúdeného na tomto verejnom zasadnutí doplnila, že odsúdený mal dostať miernejší trest a v prípade povolenia obnovy konania žiadala, aby bol prepustený na slobodu, aj s poukazom na písomný sľub, ktorý súdu predložil dňa 4. 11. 2015. Prokurátor navrhol návrh odsúdeného zamietnuť ako nedôvodný, nakoľko trest uložený odsúdenému považuje za zákonný a spravodlivý.

Prvostupňový súd svoje zamietajúce uznesenie odôvodnil tým, že pri ukladaní trestu odňatia slobody v konaní Okresného súdu Piešťany, ktorého povolenia obnovy sa odsúdený domáhal, bol uložený trest odňatia slobody v súlade so zákonom a na použitie ustanovenia § 41 ods. 3 Trestného zákona neboli splnené zákonné podmienky. Použitie odsúdeným namietaných ustanovení Trestného zákona bolo teda správne a v súlade so zákonom a zisteným skutkovým stavom. Prvostupňový súd ďalej poukázal na závažnú protispoločenskú činnosť odsúdeného, spočívajúcu v opakovanom páchaní trestnej činnosti, ktorá si vyžaduje s ohľadom na generálnu a individuálnu prevenciu náležitú

potrestanie. Odsúdený neuviedol žiadne nové skutočnosti a vzhľadom nato neprichádzalo do úvahy povolenie obnovy konania z dôvodov uvedených v návrhu odsúdeného, ani z iného zákonného dôvodu. Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr než také, ktoré by mohli sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Po preskúmaní napadnutého uznesenia súdu I. stupňa dospel sťažnostný súd k záveru, že napadnuté uznesenie je vecne správne a konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu bolo vykonané v súlade so zákonom. Tak ako konštatoval súd I. stupňa, odsúdený neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by bolo možné podriaďiť pod ustanovenie § 394 ods. 1 Trestného poriadku, pričom poukázal iba na ustanovenie § 41 ods. 3 Trestného zákona. Odsúdený teda nepredložil súdu žiadne skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by neboli súdu skôr známe a ktoré by zároveň mohli sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom, na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu. V prípade, ak neexistujú takéto nové skutočnosti alebo dôkazy, nemohol prvostupňový súd vyhovieť návrhu odsúdeného a povoliť obnovu konania. Argumenty predkladané odsúdeným v konaní pred súdom I. stupňa, ako i v sťažnostnom konaní smerujú k tomu, aby súdy prehodnotili správnosť výroku o treste, respektíve správnosť použitia ustanovení Trestného zákona pri ukladaní trestu. Takýto postup však nie je možný, nakoľko by nebol v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku, ktoré upravuje obnovu konania ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatnému rozhodnutiu. Bez takýchto nových dôkazov alebo skutočností nemá prvostupňový súd, ktorý rozhoduje o návrhu na povolenie obnovy konania, ani súd, ktorý rozhoduje o sťažnosti proti uzneseniu súdu I. stupňa právomoc rozhodovať o zrušení právoplatného odsudzujúceho rozsudku.

Prvostupňový súd postupoval pred vydaním napadnutého uznesenia zákonným spôsobom, keď vo veci nariadil a vykonal verejné zasadnutie, na ktoré predvolal odsúdeného i jeho obhajcu a dal im možnosť v plnej miere realizovať ich práva priznané im Trestným poriadkom.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel sťažnostný súd k záveru, že napadnuté uznesenie, ako i konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu sú v súlade so zákonom a preto sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.